

konti for forskellige områder, men i et vist omfang må kontoplanen hvile på et skøn. Selv om forslaget er udarbejdet på et ret bredt grundlag, kan det dog ikke udelukkes, at planen senere må undergå ændringer, når flere områder inddrages under kontoplanen.

De samlede virkninger af kontoplanens indførelse vil i øvrigt først kunne vise sig fuldt ud, når et vist tidsrum efter kontooplægningens indførelse er forløbet.

II. Hovedafsnit og hovedkonti.

I forbindelse med anvendelsen af kontoplanen foretages en inddeling af de enkelte paragraffer i *hovedkonti*. I de fleste tilfælde må det endvidere anses for praktisk, at der forinden er foretaget en inddeling af paragraffen i *hovedafsnit*, som derefter opdeles på hovedkonti. I andre tilfælde vil det være tilstrækkeligt alene at inddele paragraffen i hovedkonti.

Et hovedafsnit kan f. eks. omfatte et administrationsområde eller et større sagområde, medens den videre inddeling i hovedkonti gøres således, at en hovedkonto omfatter en gruppe af institutioner, en institution eller et andet begrænset regnskabsområde.

For hovedafsnit anvendes tallene 1—9, for hovedkonti tallene 1—99.

Hovedkontiene vil ved nummereringen kunne samles i talgrupper for beslægtede områder samtidig med, at der reserveres numre til optagelse af eventuelle nye hovedkonti. Der vil således af praktiske grunde kunne blive „spring“ i numrene.

Efter inddelingen i hovedafsnit og hovedkonti (med henholdsvis 1 og 2 cifre) kommer kontoplanens standardkonti på 2 cifre, og den enkelte bevillings kontonummer bliver således på i alt indtil 5 cifre. Heraf er kun de 2 sidste cifre bundet af kontoplanen, medens man ved anvendelsen af de 3 første cifre (hovedafsnit og hovedkonti) er frit stillet, idet der dog ved valget af numrene vil blive forsøgt opnået en vis ensartethed og i øvrigt lagt praktiske synspunkter til grund.

III. Den tekniske opstilling af finansloven.

Den tekniske nyopstilling af finansloven går ud på følgende:

- 1) *Samtlige beløb opstilles i én kolonne*, idet hovedtallene sættes med en kraftigere sats. Tallene for indtægter sættes ligeledes med en anden sats end den i øvrigt anvendte.
- 2) *Hovedsummerne i budgetopstillingen sættes øverst i kolonnerne og specifikationerne efter hovedsummerne*. Dette princip gennemføres også for oversigten over hver finanslovsparagrafs bevillinger, idet *hver paragraf indledes med en oversigt* i stedet for at afsluttes med et sammendrag, som det hidtil er tilfældet. Sammentællinger nederst på siden og transporter til den følgende side undlades, hvilket er en arbejdsmæssig besparelse.
- 3) *Udgifter og indtægter inden for de enkelte paragraffer opføres efter bruttoprincippet*. De opsummeres hver for sig for hver hovedkonto og for hvert hovedafsnit, og kun den samlede bevilling for hver paragraf opføres med et nettobeløb.

Ved gennemførelse af disse reformer kan dels indvindes en betydelig plads, dels bliver budgettet mere overskueligt end hidtil. ¶

- 4) *R- og B-tallene, som nu findes optørt i anmærkningerne, optages i stedet i selve finanslovsforslagets tekst på den ledigblevne plads*.

Ved optagelse af R- og B-tallene i skematisk form i selve finanslovsforslaget bliver opstillingen over R., B. og F. væsentlig klarere og mere overskuelig end nu, hvor disse oplysninger står i anmærkningerne, oftest flettet ind i teksten.

Medens optagelsen af R- og B-tallene i finanslovsforslaget ikke vil medføre udvidelse af dettes omfang — når tallene opstilles i én kolonne. — vil foranstaltningen kunne medføre en væsentlig begrænsning af anmærkningernes omfang ud over den begrænsning, som selve indførelse af standardkontoplanen vil medføre.